

Το στάδιον των αρετών ηνέωκται, οι βουλόμενοι αθλήσαι εισέλθετε ...

Ιεροδιάκονος Ραφαήλ Χ. Μισιαούλης, Θεολόγος

«Το στάδιον των αρετών ηνέωκται, οι βουλόμενοι αθλήσαι εισέλθετε ... [1]»

Βρισκόμαστε στην τελευταία Κυριακή πριν την έναρξη της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής. Οι σημερινοί ύμνοι, το αποστολικό και ευαγγελικό ανάγνωσμα, μας προετοιμάζουν να υποδεχθούμε το στάδιο της νηστείας με αγάπη, συναλληλία, χωρίς κατάκριση, έχθρα και μίσος. Γι' αυτό καλούμαστε και το απόγευμα της Κυριακής της Τυρινής, στον Εσπερινό της Συγχωρήσεως, να ασπαστούμε και ζητήσουμε συγχώρεση από τους αδελφούς μας.

Η σημερινή Κυριακή είναι αφιερωμένη στην ενθύμηση του γεγονότος της εκδιώξεως των πρωτοπλάστων Αδάμ και Εύας, από τον παράδεισο της τρυφής. Βρίσκονταν στον Παράδεισο, απολάμβαναν όλα εκείνα τα αγαθά α ουκ εστίν αριθμός, έπειτα όμως εξέπεσαν και εξορίσθηκαν, λόγω της παρακοής που έκαναν «Οίμοι, τι πέπονθα ο τάλας εγώ! μίαν εντολήν παρέβην την του Δεσπότου, και των αγαθών παντοίων εστέρημαι [2]». Εάν μετανοούσαν όταν βρίσκονταν ακόμα εντός του Παραδείσου, αυτό τον Παράδεισο θα απολάμβαναν. Εξεβλήθηκαν για την αμετανοησία τους, γι' αυτό και τον υπόλοιπο χρόνο της ζωής τους ζούσαν μέσα στις θλίψεις, μετανοημένοι και οδυρόμενοι [3].

Καλούμαστε να αρχίσουμε ένα πνευματικό αγώνα, όσοι φυσικά επιθυμούν. Όπως στα αθλητικά στάδια δεν λαμβάνουν μέρος όλοι οι άνθρωποι, παρά μόνο οι αθλητές, έτσι και στο πνευματικό στάδιο λαμβάνουν μέρος μόνο αυτοί που επιθυμούν να γίνουν στρατιώτες και αθλητές του Χριστού. Μας καλεί η Εκκλησία να εγκρατευόμαστε, να νηστεύουμε, να συγχωρούμε τον συνάνθρωπό μας. Καλούμαστε να νηστέψουμε από κάθε αμαρτωλή κλίση, από κάθε αμαρτωλή πράξη, να φυλάξουμε τον εαυτό μας από κάθε τι πονηρό, από οτιδήποτε μας αποχωρίζει από το Θεό Πατέρα. Έτσι θα επιτρέψουμε στο Άγιο Πνεύμα να χρίσει την καρδιά μας με το άγιο μύρο, να ιατρεύσει τις πληγές μας και να την στρέψει προς έργα αγαθά και πνευματικά, σύμφωνα με τον Άγιο Νικόλαο επίσκοπο Αχρίδος. Καλούμαστε να περιορίσουμε τα μάτια μας, ώστε να μην περιεργάζονται τα περίεργα του κόσμου τούτου, να περιορίσουμε τα αυτιά μας, ώστε να μην ακούν αυτά που συντελούν στην ψυχική μας σωτηρία, να περιορίσουμε την μύτη μας, ώστε η ψυχή μας να μην οσφραίνεται το άρωμα του κόσμου τούτου που σύντομα μεταβάλλεται σε δυσοσμία. Να χαλιναγωγήσουμε το σώμα μας από κάθε πονηρή πράξη που μας αποστασιοποιεί από το Θεό και να το κάνουμε πραγματικό ναό του ζώντος Θεού. Αυτή τη νηστεία μας συστήνει ο Κύριος, τη νηστεία που οδηγεί στη σωτηρία μας. Μια νηστεία απαλλαγμένη από την υποκρισία και την κενοδοξία [4].

Στο Ευαγγελικό ανάγνωσμα ο Κύριος μας λέει πως δεν γίνεται να ζητούμε από τους άλλους να συγχωρέσουν τα σφάλματά μας, ενώ εμείς να φαινόμαστε σκληρόκαρδοι ενώπιον τους άλλους όταν πράξουν κάποιο σφάλμα προς εμάς. Όταν δεν αγαπάμε, όταν δεν συγχωρούμε τον συνάνθρωπό μας, είναι σαν να μην αγαπάμε τον ίδιο τον εαυτό μας, αποκλείουμε τον εαυτό μας από την αγάπη και συγχώρεση του Θεού [5]. Πρέπει να έχουμε αμνησικάκη καρδιά, καρδιά που να χωράει όλους τους ανθρώπους, όπως όλους μας χωράει η αγκαλιά του Θεού. Ακόμη, γίνεται αναφορά για τη νηστεία [6]. Συγκεκριμένα, ο Κύριος μας προτρέπει να

μην γινόμαστε σκυθρωποί όταν νηστεύουμε [7]. Ο προφήτης Ησαΐας μας προτρέπει όταν νηστεύουμε να μην βρισκόμαστε σε διαμάχη και αντιδικία με τους άλλους ανθρώπους [8].

Ας παρακαλέσουμε τον Τρισάγιο Θεό να μας δώσει τη χάρη Του να αγωνισθούμε πνευματικά και να αποκτήσουμε την άνωθεν ειρήνη και σοφία, ώστε να αντιμετωπίζουμε αποτελεσματικά τις επιθέσεις των διαφόρων νοητών και αισθητών εχθρών μας.

**Καλή Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή.
Καλό στάδιο και καλή δύναμη.**

Παραπομπές:

1. Στιχηρό Ιδιόμελο των Αίνων στον όρθρο της Κυριακής της Τυρινής: «Το στάδιον των αρετών ηνέωκται, οι βουλόμενοι αθλήσαι εισέλθετε, αναζωσάμενοι τον καλόν της Νηστείας αγώνα· οι γαρ νομίμως αθλούντες, δικαίως στεφανούνται, και αναλαβόντες την πανοπλίαν του Σταυρού, τω εχθρώ αντιμαχησώμεθα, ως τείχος άρρηκτον κατέχοντες την Πίστιν, και ως θώρακα την προσευχήν, και περικεφαλαίαν την ελεημοσύνην, αντί μαχαίρας την νηστείαν, ήτις εκτέμνει από καρδιάς πάσαν κακίαν. Ο ποιων ταύτα, τον αληθινόν κομίζεται στέφανον, παρά του Παμβασιλέως Χριστού, εν τη ημέρα της Κρίσεως».

2. Δοξαστικό Αποστίχων του Εσπερινού της Κυριακής της Τυρινής: «Εξεβλήθη Αδάμ του Παραδείσου, διά της βρώσεως· διό και καθεζόμενος απέναντι τούτου, ωδύρετο, ολολύζων, ελεεινή τη φωνή, και έλεγεν· Οίμοι, τι πέπονθα ο τάλας εγώ! μίαν εντολήν παρέβην την του Δεσπότου, και των αγαθών παντοίων εστέρημαι. Παράδεισε αγιώτατε, ο δι' εμέ πεφυτευμένος, και διά την Εύαν κεκλεισμένος, ικέτευε τω σε ποιήσαντι, καμέ πλάσαντι, όπως των σων ανθέων πλησθήσωμαι. Διό και προς αυτόν ο Σωτήρ· Το εμόν πλάσμα ου θέλω απολέσθαι, αλλά βούλομαι τούτο σώζεσθαι, και εις επίγνωσιν αληθείας ελθείν, ότι τον ερχόμενον προς με, ου μη εκβάλλω έξω».

3. Αγίου Συμεών του Θεολόγου, Λόγος περί μετανοίας και περί εξορίας του Αδάμ και ότι εάν μετανοούσε δεν θα εξωρίζετο από τον Παράδεισο, Πατερικό Κυριακοδρόμιο, σελ. 485.

4. Ο Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος στον 21ο λόγο του «Περί κενοδοξίας» λέει ότι ο κενόδοξος δείχνει ότι είναι πιστός, ενώ είναι ειδωλολάτρης. Φαινομενικά μεν σέβεται τον Θεόν, αλλά στην πραγματικότητα επιζητεί να αρέσει στους ανθρώπους και όχι στον Θεό. Κενόδοξος είναι κάθε επιδεικτικός άνθρωπος. (Βλ. Ιωάννου του Σιναΐτου, Κλίμαξ, Λόγος εικοστός πρώτος περί κενοδοξίας, εκδ. Ιεράς Μονής του Παρακλήτου, σελ. 237-245).

5. Α΄ Ιωάννου 3,17.

6. Ο Μέγας Βασίλειος στο λόγο του περί νηστείας λέει ότι η νηστεία είναι αρχαιότερη και από τον Μωσαϊκό Νόμο. Η νηστεία έχει την ίδια ηλικία με την ανθρωπότητα, νομοθετήθηκε εντός του Παραδείσου. Ο πρώτος που έλαβε την εντολή της νηστείας ήταν ο Αδάμ. Η εντολή ήταν να μην φάνε από το δένδρο της γνώσεως του καλού και του κακού. (βλ. Γενέσεως 2,17). Ο ίδιος πατήρ αναφέρει ότι εάν η Εύα δεν έτρωγεν από τον καρπόν του ξύλου, δεν θα είχαμε την ανάγκη της νηστείας. Ο λόγος της διώξεως από τον Παράδεισο ήταν επειδή δεν νήστευσαν. Βλέπουμε το παράδειγμα του πτωχού Λαζάρου, ο οποίος εισήλθεν στον Παράδεισο μέσω της νηστείας (βλ. Λουκά 16, 20-31). Μέσα από την Αγία Γραφή εντοπίζουμε αρκετά πρόσωπα τα οποία υλοποίησαν μεγάλους πνευματικούς στόχους μέσω της νηστείας. Όπως, ο Μωϋσής προτού πλησιάσει το όρος Σινά, νήστευσε, προτού λάβει τις δέκα εντολές, νήστευσε. Η μητέρα του Προφήτου Σαμουήλ κυοφόρησε κατόπιν της προσευχής και της νηστείας. Η νηστεία γεννά Προφήτες, αποκρούει τους πειρασμούς και παρακινεί τον κάθε άνθρωπο προς την ευσέβεια και ησυχία. (Βλ. Αγίου Βασιλείου Αρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας, Λόγος περί νηστείας, Παρασκευή της Τυρινής, Μέγας Συναξαριστής, σελ. 144-164)

7. Ματθαίου 6,16-17.

8. Ησαΐου 58, 4-6.

10 Μαρτίου 2019

Πηγή : Η Πεμπτουσία